

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria quinta in capite ieiunij: de tarditate bene operandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Audens in hoc q̄ peccator cōuersus est magis dilectus deo q̄ innocens. **Terciu.** r̄c. Tres debet habere cōditiones q̄ sit deo grata. Prima vt sit integra. Qñ dicitur in toto corde: qz Mat. vi. Nemo potest duobus dñis s̄uire: sicut r̄ miles n̄ p̄t habere duas militias vt d̄r. s̄. Qui militari n̄ p̄t. insti. de mili. test. ne. s̄. ab vna parte deo fuiat: ab alia p̄cubnam teneat. Sc̄ba conclusio vt sit perpetua Mat. x. Non om̄is qui inceperit: sed q̄ p̄se. vsq̄ in finē hic saluus erit. Et Bern̄. Sola p̄seuerātia coronatur. Et hiero ad furiam. Non q̄runt s̄ xp̄ianis iniuria sed fines. Tercia cōclusio vt sit seruus: qz Eccl̄. iij. Non tardes queri ad dñm. qz d̄r de pe. di. iij. Dubia p̄ntia ad vltimam sententiam delata.

Feria. v. in capite ieiunij. De tarditate bene operandi vel de triplici bello in morte.

Quam introisset

iesus capharnaū. Mat. viij. Audiēs cēturio xp̄i aduētus ad eum accessit di. Puer meus iacet in domo para. r̄ ma. Sc̄m sc̄tētiaz Chry. Qñ edictū fuit factum a Cesare Augusto vt tot⁹ mūd⁹ deseriberet. vt d̄r Luc. ij. iudea tñc romanis tributaria facta est. Vñ romani ponebant tribunos r̄ centuriones p̄ totam Cēturio iste a romanis fuit ibi possessus. s̄. capharnaū q̄ hēbat sub se cētuz milites. hic quēdā fūū sibi gratū habebat q̄ erat paliticus. Paralisis s̄m medicos ē infirmitas q̄ detinet membra dissoluta ne hō possit se mouere nisi moueat. Unde ad iesum accessit petēs vt ip̄m sanaret. Dñe inq̄t puer. r̄c. Cui dñs. Ego ventā r̄ curabo es. Qd̄ x̄bum fuit mire humilitatis glo. Maḡ hūilitas dñi q̄ fūū dignat⁹ est visitare. Moral̄ fūus hic ē pctōr im-mortal̄. De q̄ Joh. viij. Qui facit peccatum seruus est pcti. de pe. di. i. c.

Cōuertimini. Solo est pctō fui r̄ filij diaboli sum⁹ male torquet. r̄ hoc p̄pter p̄sciam remordētē Esa. lxxvi. Ver mis eoz nō moriet̄ in eternū. Sequitur. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū: sed tm̄ dic verbo r̄ sanabit puer me⁹. Rōnem reddit. d. Nam r̄ ego hō mo sum sub potestate p̄stitur⁹ habens sub me milites r̄ dico. r̄c. De tercio commendat̄ iste cēturio. Pūmo d̄ hūilitate in verbo. Non sum dignus. Aug. dicendo se indignum: fecit se dignū. Sc̄bo de fide. tantum dic verbo intellexit verū esse illud Eccl̄. vij. Sermo illius potestate plen⁹ est. Et ps̄. Dixit et facta sunt. Tercio de sapientia. Nā r̄ ego suz sub po. q. d. Ego qui sum purus homo precipio militibus meis r̄ obediūt michi quāto pl⁹ tu infirmitati solo verbo qui de⁹ r̄ hō es r̄ sanabit. Audiens iesus mirat⁹ est r̄ se. se. di. Amē dico vobis. nō int̄. si. in is. Qd̄ verbū triplr̄ exponitur Primo de tpe presenti intelligit: qz in patriarchis r̄ p̄phetis maiorē inuenit fidem: r̄ sp̄ excludas mariam. Sc̄bo mō tantā fidē id est tā facilem Quia apostoli multa signa viderunt Iste vero nullum. Tercio. Tantam fidem. id est tante fidei confessionem. Null⁹ tam apte cōfessus fuerat diuinaz maiestates: qui sub velamine carnis agnouit excellentiam diuinitat̄ Sequitur. Dico vobis multi q̄b̄ oric̄te. r̄c. Applica euāg. De tarditate bñ operandi tria sunt videnda. **Primum** dicitur opinionis. **Secundū** d̄r declarationis. **Terciu** dicit p̄firmationis. **Ad primū.** Querit̄ dubiū. Utrum aliquis permanens toto tempore vite sue in peccatis vsq̄ ad mortē. Infirmatur et clamat ad dominum. Ad misericordiam. mox migrat ex hac luce. an iste sic decedens saluetur: an damnatur. Circa hanc materiam due sūt opinioniones. Una dicit q̄ sic. Alia q̄ non. Prima probat̄ intētum suū triplr̄ ci modo. Rōne auctoritate. exemplo

Feria quinta

¶ Primo. *scilicet sic ad penitentiam et peccatoris* conversionem duo requiruntur. Primum est dolor de preterito. Secundum est bonum propositum non peccandi in futurum: ut patet de peccatis distinctio. iij. c. Penitentia est mala preterita plangere: et plangenda iterum non committere. Et augustinus in regula. Dolet de preterito: caueat. *et c.* Cum quod est Theophrastus et Riccius. iij. di. xx. ar. i. Sed hec potest esse in illo qui sero penitet: ergo talis saluatur in ultimo vite sue. **¶** Secundo quando probatur auctoritate. Et scribitur. xxvi. q. vi. c. Si presbyter penitentiam abnegauerit mortuus: reus erit animam. Quia dominus dicit. Quacumque die conuersus fuerit peccator: ad penitentiam: vita viuet et non morietur. Vera enim confessio in ultimo tempore esse potest. Et hieronymus ad Eustochium. Nunquam est sera penitentia in peccatore. De hac acceptatione peccatoris loquitur Crisostomus. de peccatis distinctio. iij. c. Talis. Et iuris. C. de nouis. l. Imperialis. Et Petrarca i. vi. Tri. di. Sed diuina gratia nunquam tarda fuit. Et in eam confido: erunt adhuc in me alte et singulares operationes. **¶** Tertio probatur exemplo. Latronis qui sero conuersus est. De quo xxvi. q. vi. c. Si presbyter. Latro unius momenti penitentiam meruit esse in paradiso: in hora ultime confessionis. Preterea ad idem facit scriptura. l. i. 3. Titu. 33. q. cxxi. Ubi ponit tria signa quibus cognoscitur quis saluus. Primum si penitens in extremo manens ad celum lenatur. Secundum si peccator sine inuocando nomine dei et sanctorum. Tercium si sacerdotem petit. Sed hec omnia potest esse in peccatore: quod tarde queritur. Ergo. *et c.* patet prima opinio. **¶** Secunda opinio dicit quod omnino non saluatur. Si vero sic tamen cum maxima difficultate. Quod probatur tribus modis. Primum ratione sic. Ad hoc ut homo vere peniteat requiritur ut realiter et voluntarie peccata sinat. Quia ut huius alber. in conspectu theophrasti et boni. ij. di. xxix. ar. ij. q. 3. Tanto penitentia est deo carior: quanto plus huius de voluntario. Sed ille qui tarde conuertitur: inuite penitet quia non voluntarie peccata sinat: sed a peccatis sinatur

Luxuriosus non sinit luxuriam: sed luxuria ipsum: sic auarus: sic superbus: sic vanus gloriosus: et per penitentiam non saluatur. Ideo augustinus de peccatis distinctio. vii. c. Si vis agere penitentiam quoniam peccare non potes. peccata te dimiserunt non tu illa: et per penitentiam est dubia ut probatur de peccatis distinctio. 3. Dubia est penitentia ad ultimam necessitatem delata. Et augustinus. Multos solum decipere serotina penitentia. Ideo Ecclesiasticus. Ne tardes querere. *et c.* quidem vulgaris pusillus. Jam es senex et canescis. Nec tamen penites o aia perditam. Non deducaris ad periculum extremum. Nam craftinatio boni multos decipit. **¶** Secundo probatur exemplo de illo uero scubinario: quod sepe a quodam magistro in theologia fuit promouit ut scubina in neret quia a teneris annis tenuerat: tandem confectus morbo migravit ex hac luce. Apparuit autem patri spirituali cuidam dicens se damnatum: quia distulit facere penitentiam ad extremam horam. Unde patet secunda opinio. **¶** Secundum principale de Schola theologorum precipue theophrasti. di. xx. Et Scotus eadem di. Boni. iij. dist. xiiij. q. ij. Et augustinus. li. de baptismo per uulorum ponit hanc conclusionem. homo in extremis penitere potest. Et ratio Deus enim quod dat omnibus abundantem. Nulli gratiam denegat: quod facit quod in se est: ut se prepararet ad ipsam gratiam. hec autem preparatio fit per motum liberi arbitrii. Unde si diu manet usus liberi arbitrii huius in hac vita non firmatus in malum: potest se preparare ad gratiam dolendo de peccatis: et sic consequitur gratiam remissionis. Sed tamen periculosus et dubiosus est et incertum quod talis saluetur. Et ratio theologorum est propter bella que peccatori in morte imminet: propter que cum maxima difficultate saluatur. Que bella sunt tria principalia. **¶** Primum dicitur demonum infestatio. Secundum de sensuum fatigatio. Tercium dicitur terribilis examinatio. **¶** Circa primum. habet Gregorius. xxiij. moralium. Quod diabolus precipue aggreditur homines in fine vite sue: sciens plus temporis non restare ad seducendum

Abi. Que potestas fuit ei pcessa a deo
 Sen. ij. Ubi dicit. Tu insidiaberis cal-
 caneo eius. i. insidias in morte ppo-
 nes. Sz de qb^o tentat qrit sia. Cui re-
 spodeo fm robertu holcot sup Sap.
 Quod de tribus singlariter in morte
 tentat. Primo de fide. Secundo de spe
 Tercio de cofessione. Primo de fide
 eo q inter omes virtutes maxime sit
 necessaria rone cognitionis. Qz natu-
 rali cognitione non possumus cogno-
 scere qtuqz deus sit immensus. Juxta
 illud Joh. Ipse est vincens scientiam
 nostram. Sz necessaria est aliqua co-
 gnitio super allegata: et hoc est per fi-
 dem. Ad practica. Per fidem credi-
 mus deū: credimus filium: credim⁹
 spiritū scdm: credimus purgatorium:
 paradisu: infernum. Que naturali co-
 gnitione sciri non possunt. Ideo fuit
 necessaria cognitio fidei. Cum ergo
 dyabolus sciat eam esse necessariam
 Sicut in mari gubernaculum in na-
 ui. Ideo sathanas hoīem tentat de fi-
 de. persuadens non esse deū: vel padī-
 sum. Nō em̄ tūc diabol⁹ suggerit pen-
 sionē diuitiarū: vel bonorū: vel delicia-
 rū. Quia sibi mouens rīdere posset.
 Ad qd nihil diuitie: qz eas nō possuz
 mecū portare. Ad qd deuitie: qz hmel
 debent statim corpus meū comedere
 Ad qd honores: qz statim debeo redi-
 re in puluerem. Et ideo suggerit ten-
 rationē de fide: que est fundamentū
 et in illo destructo destruatū totum
 edificium. Ideo apo. ij. clamat. Joh.
 Esto fidelis vsqz ad mortem: et dabo
 tibi coronam vite. et Pau. Gal. v. In
 omnibus sumentes scutum fidei. Et
 Petri. v. Cui resistite fortes in fide.
 Nō est virtus q tantū debilitet vires
 hostis nostri. quantum facit fides no-
 stra. Ideo in ordine nostro est lauda-
 bilis consuetudo q quando aliquis
 frater laborat in extremis facto ali-
 quo signo: fratres vbicūqz sint siue in
 stratis: siue in mensa: surgunt et cur-
 runt ad morientem dicendo. Credo
 O grāde bellū est hoc super oīa bella

O quanti amisso lumine rationis fa-
 tuizant. Etiam et scī viri: et timorati
 Exemplū habemus in Cronica ordi-
 nis de iuvene pūento morte: et a dy-
 bolo infestatus cepit clamare. Male-
 dicta sit dies et hora: quando intraui
 ordinē hūc Et post pauca ad se reuer-
 sus dicebat fratrib⁹. Parcatis ptes
 oro: et nō scādalizemini de me: ppter
 hec vba q dixi: quia a diabolo fui tē-
 tatus. Nō sit maledicta: sed bñdicta.
 Nō videtis reginā propugnatricem.
 deambulāntem p camēram. Quibus
 dictis emisit spm. Ad hoc facit exem-
 plū hūc: que faciē demonis i mo-
 rte videre noluit. Et xps de seipso cons-
 querens Jo. xliij. Venit em̄ princeps
 mundi hūc: et in me non hz quicqz.
 Ad ppositū. Si sancti viri ita timue-
 rūt: quid dicem⁹ de ribaldo: qui sero
 quertit. Qui semp fecit vsuras: et ubi
 nā tenuit. ¶ Scōdā rētat de spe. Quis
 conatur inducere hominem ad despe-
 rationē: qua nihil est periculosius. ij.
 Re. ij. Periculosa res: est desperatio
 Super quo glo. Nichil est periculo-
 su: desperatione: quā qui habuerit
 in fidei certamine constantiam per-
 det. hoc fuit peccatum Jude de quo
 Mat. xxvi. et caym Sen. iij. Reducit
 em̄ ad mortem omnia peccata: que
 fecit vt faciat hominē desperare. Ido
 non est tutū hominē laborantem in
 extremis inducere ad recordationē
 suorū peccatorū: sed potius ad spem
 diuine misericordie. Ad mortem
 passionis dñi. Ad recordationem su-
 orū bonorū meritō: que fecit in
 vita pro quibus pōt spare misericor-
 diaz dei. Diabolus non solū molest⁹
 est malis morientib⁹: sed etiam sanc-
 ctis: et amicis dei. Sicut habem⁹ de
 sancto eusebio discipulo hieronymi.
 Qui exis in articulo mortis: appar-
 erunt ei demones volentes vt blas-
 phemaret nomen domini. Et q esset
 dānatus: et ob id desperaret. Iose ces-
 pit clamare. Nō faciam. non faciaz.
 Mēris: mēris. Interrogat⁹ Eus

Feria sexta

sebius a circūstātibus sribus qd sibi
 vellet. Nō faciā: mētiris. Rñdit q de
 mon sibi apparuerat: et suadebat vt
 blasphemaret nomē dñi: ipse hō rñde
 bat non faciā. Suadebat sibi q erat
 dñat⁹. Ille autē dicebat: mētiris. Si
 h̄ hic dei amicus tā durū bellū sensit
 a demouib⁹: qd faciēt pctōres nephā
 distimi: qui tandiu dyabolo seruiērūt
 Ideo paulus. Qui stat. rē. ¶ Tercio
 tentat de cōfes. vt hō non p̄fiteat pec
 cata sua: qz inter cetera bona hōi ne
 cessaria est. p̄fessio. De pe. di. i. Ser
 pens nō meruit a peccato iustificari.
 qui pctā sua noluit p̄fiteri. Exemplū
 in cronica ordinis. De nouito quem
 demū in spē h̄ginis marie hortabat
 ne confiteretur dicēs: q frangeret si
 lentis confitēdo. Cōtra qd bellū tho.
 in postil. dat tria remediā. ¶ Prīmū
 est frequēratio diuini h̄bi q animam
 illuminat p̄s. Declaratio sermonum
 tuoz dat intellectū. Idē. Lucerna pe
 dib⁹. rē. Et extra de officio iudic⁹ or
 dinarij. Inter cetera q ad salutē spe
 ctant populi xpiani. Pabulū h̄bi del
 maxime noscit necessariū. ¶ Scōz re
 mediū. Est auditio misse: q aia recrea
 tur. De con. di. ij. Ut qd eih paras dē
 tem aut ventrē. Crede r māducasti.
 ¶ Tercū est p̄fessio q est salus aiaz
 dissipatrix vitioz: reparatrix virtutū
 vt dicit Aug. Exēplum in visionibus
 s. elizabeth regine vngarie. Cui des
 mon appens hortabatur eā ad duo.
 Unū vt scōm virū acciperet. Alterū: ne
 p̄fiteretur. Cum qreret mulier. quare
 suadebat ei ne p̄fiteret. rñdit. Qz n̄
 ch̄l est q tñ me terreat sicut p̄fessio
 delictoz. In q pctā p annū p̄gregata
 perdo in momēto Cū ergo h̄is bonis
 sit priuatus ille qui sero quertitur:
 ideo dñat. Patet p̄mū bellū. ¶ Se
 cundū bellū. rē. h̄it theo. in. iij. Qd
 hō i morte duplicē penā patit. ¶ Pri
 ma d̄f pena corporis. ¶ Scōa d̄f pe
 na mortis. Pena corporis: qz oia mē
 bra dolent tali: vt sepe ipediant vsum
 rōnis: ne cogitare possit bonum anie.

Jo Bre. Illuc fert intētio mentis vbi
 sentitur vis doloris. Dolent relinq
 re mundū quez plus cū bonis suis as
 marit. qz deū. O q̄ta anxietas occu
 pat corda r mentes eoz. alterare rō
 h̄is passionib⁹. Un venit q ipsi misē
 ri q voluerūt expectare facere p̄fiaz
 in fine: non p̄nt cogitare aliquid de
 deo: r nullā memoriā habeāt sue salu
 tis. Qz vt d̄t aug. in fmone imo. hac
 ad aduersione pcutit pctō: vt moriens
 obliuiscat sui: qui dñi viueret oblitus
 est dei. ¶ Scōus dolor est mortis. De
 qua. iij. ethi. Ultimuz terribilium est
 mors. Sup quo ensta. viterbieñ. Co
 mēto. ix. Duplici rōne mors d̄f terri
 bilis. Primo rōne sepationis. Cū in
 ter aiam r corp⁹ sit qdā innata am
 citia. Qz vt h̄z p̄hus. ij. de aia. hō cō
 stat ex aia r corpe. Et sepatione anie a
 corpe tollit natura hois. Qz hō n̄ est
 corp⁹ tñ: vl aia tñ: sed p̄ficiū. Jo.
 iij. Metheo hō mortu⁹ n̄ ē hō nisi eq̄
 uoce. Ad p̄positū. Ex tali h̄ sepatione
 mors d̄f vltimū terribiliss. Jo p̄hus
 in philosophia sua aia r corpus p̄par
 vident adinuitē. Et talis amor repe
 rit etia in sc̄tis viris q inuite moriū
 Jo apls. i. Cor. v. Ip̄i nos ingemi
 scim⁹ p̄mitias spūs h̄ntes: eo q nolū
 m̄ xp̄poliari scz corpe: s̄z sup̄estiri.
 glō. i. viui vellem⁹ cū corpore regnū
 intrare. Ex hoc xp̄s nolebat mortem
 Et pau. rome. Velū perijt a plātū:
 ne mouens videret manus carnific⁹
 propter horribilitatem mortis. Et ac
 scoli. Exemplum illius sententiati ad
 furia: dum confortaretur ad patien
 tiam di. q erat iturus ad cenā cū vir
 gine maria. Rñdit. O pater vellem
 aliū pro me ire. Contra illos qui dis
 cunt vellē mori. ¶ Scōo rōne damna
 tionis mors est terribilis. Raptorib⁹
 vsurarijs: cōcubinarijs: lusoribus lus
 rurijs: blasphemis: odiosis. Eccl.
 xxiiij. Omors q̄ amara est memo
 ria tua: hōi habēti pacem in substan
 tijs suis. Practica. Amara est diuiti
 qui propter diuitias acquirendas p

ait diuina: missas: sermones. Accipit sacramenta falsa per iurat: dicit meda tia fragit festa non hz cor ad deu ele uatū. Sed sp est in cōtinuo motu fin q dicit. Ouge. amator sui de terra cogitat de terra loquitur terrenos habz affectus. Un de eis bñ loquit Virg. iij. enei. Quid si mortalia pectora cogis auris sacra fames. Et luca. iij. ferrum mortēq timere. Auri nescit amor et Dantes in. xx. purgatorij. Et miseria auari mīde auidū eius vō tū secuta ppter quā semp est deriden dus. Declara hystoriam. Mīde fuit em quidā mīda qui a Baccho impetra uit q quicquid tangeret fieret auruz Qd factum est. Un cū vellet comedere: panis et vinum et alia fiebāt aurū vnde fame mortuus est Deinde dic. Sic facit auari sp petūt pecuniā Ju ue. li. Prima fere vosa' cunctj notissi: ma tēplis Diuinitē crescant et opes: que postea est cā mortis atqz suarū Amara luxurioso: q propter amorem lubrica carnis puatur bono spiritua li Aug. O q̄ parua concubitus hora pro qua perditur eterna vita Amara supbo Exēplifica de singulis peccatj Tales nolent mori: ne reddant com putū cū hospite. Et tales freneticant in morte et perduunt rōnis in pena suorū criminum eo q non sunt digni mori cū ratione: sed more bestiarum. Quis mordent linguas: quia deum et sanctos blasphemarūt: et proximos infamarunt. Quidā manus qz per il las bona pauperū rapuerūt. Quidā oculos et facie torquent qz his peccarunt Ideo David. Mors peccatorum pessima Exēplū fratris Jacobi de si gestro Dñi visitaret quēdā Melodiz: ni in infirmitate sua: et ipm hortaret ad cōsolationē vlulare cepit. Ratio nem habeo reddere et nihil aliud dicebat Mors est pessima peccatorib⁹ Ecetra. suauissima timoratis Quod patz auctoritate Exēplis Auctonta te Greg. iij: dia. Iusti i morte sua san: ctōrū visiones aspiciunt nec ipam sen

tentiam penālē p̄tinescunt et sine do lore soluitur: qz vā vita mortis amas ritudinē nō sentit Eccle. i. Timētibus deū bñ erit in extremis. Et tū lius. Nequaqz turpis mors viro fortē accidere potest. Et petrarcha in. iij. Trisūpho mortj Jā obit⁹ me⁹ ob quē tristarīs te letū faceret si aduerteres millesimā mee iocunditatj partē Ad sunt exēpla P̄mū Greg. iij. dia. ca. xij. de illo p̄sbitero ifirmo: qui dixit mulieri eū visitanti. Tolle palleā: ad huc paruulus focolus est. Cui stat apparuere Petrus et paulus ad ipm cōsolandū Quib⁹ visis clamare cepit Bñ uenerint dñi mei: ut qd em ad tan tillum serus uenistis. Ecce venio sicut cū gaudio aia soluta de corpe celū ascēdit. Et in cronica ordinis de quodā fratre q̄ vicin⁹ mortj post acceptio nē sacramētoꝝ voce q̄ potuit canere cepit Te deuz laudam⁹. vsqz ad eterna fac cuz sanctis tuis. et statim emi sit spiritū his bonis p̄uatus ē q̄ sero cōuertit. Tertū bellum et. Tho. xij. q. clxxij. ar. i. Anima vicina mortj et multa cognoscit: et via naturali et di uine reuelationis. Et. i. q. cxij. ar. v. dicit q̄ triplex est cognitio. Natura lis Diuinalis. Coniecturalis: ut dif fuse dicem⁹ sermōe de cognitione gte his tribus cognitionib⁹ aia añ exitū se ipm iudicat. Qd patet exemplo. s. Didaci discipuli. s. Tho. q̄ post mortē apparuit ei Neapolt dū esset relic⁹ ab eo Parisius infirmus. Petiunt ab eo d̄ exitu aie quō se habeat Cui tria dixit Primum fuit: qz in hora sui trās itus: seipm iudicauit nō eē bñāduz Et videbat ei q̄ tot⁹ mund⁹ minabat ruinā. et statim reperit se in purgato rio Scdm dicit q̄ nō q̄ aliq̄ h̄bz in camera infirmi: qd infirm⁹ nō audiat Tertū q̄ aia in exitu s̄ q̄ dici potest maxime expansebit. De quo pauore loquit Petrus Damia. scribēs ad d. Blancā comitissam regni frācie Pen sandū q̄ppe est cū iam peccatiz aia a vinculis incipit carnis absolui: q̄

Feria sexta

amaro terrore cōcutit: & mordax
cōscientie stimulus lacerat: Recolit
vetita q̄ cōmisit videt mandata q̄ ne-
gligenter implere cōtempnit. Probat
immobile sibi districte vltionis iudi-
cū inuitabilē iminere. Manere sa-
tagit. ire cōpellit Recupare vult p̄di-
ta: et nō audīt. Pone exemplū hic.
Cosme de medicis Qui flens in mor-
te: dixit sue cōsorti O quot & q̄ta sunt
hōi in vltimovite sue. In quo q̄dē exi-
tu: citat ad reddendū rōnē de tribus
p̄rio de aia. Quā societate ei fecerit
Cū dicat deus Venite. iij Custodi te
metipm̄ a iam tuā sollicitate. Secūdo de
corpore Si nimis delicate fuerit nutri-
tū: q̄ recalcitrat: vnde Paul⁹. Scias
vniūquīsq; vas suū possidere. Et. i.
Pol. Bīa debet esse regēs: corpus ho-
rectū Idē Bonum est corpus regē ab
aia. Tertio de tēpore amisso. vñ scri-
ptura. Eccl. iij. Conserva tēpus: et
declina a malo Quo nihil preciosū
pōt repiri. Sē. i. epla Nihil precio-
sus tēpore. Et subdit rōnem dī. Oīa ml,
Lucilli aliena sunt: tēps t̄m nostrū est
In cronica ordinis. Exēplū. Quidā
frater deuot⁹ s̄ofone er̄ns post ma-
f. Audiuit vocē lugubrē. Querens q̄
esset. Ego inquit s̄vna aia dā. ista: q̄
amarissime de se ovitā meā sumi cum
alijs dānatis. Et de nulla re t̄m dolē-
mus: sicut d̄ tēpore qd̄ inutilit̄ expēdim⁹
et pecando cōsumpsim⁹. Ubi in vna
hora potuissim⁹ de pctis penituisse.
patet scdm. ¶ Tertū mysteriū r̄c.
In p̄mo mysterio argumentatum est
pro parte negatiua. q̄ homo in mor-
te cōtunciq; pessim⁹ saluari potest.
R̄ h̄deo q̄ verū ē cū sit liberi arbitrijs
Sed p̄crastinās h̄c quersionē mari-
na cū difficultate saluat̄ Qz pctōr fe-
cit habitū in malo: qz habit⁹ in natu-
ram quertit̄ vt h̄z ph̄s. i. Eth. i. vñ
Cōsuetudo ē altera natura. Et. i. Re.
Difficile ē resistere cōsuetudini. Et in
uen. libro. iij. S. ar. i. Cōsuetudo mali
tenet incurabile vulnus. Qui. ij. de
orte. Nihil assuetudine maus. Et

Mar. lib. Undiq; suscepto Mens est
sueta malo: firmitus heret ei. Cice. ij.
Tuscu. Cōsuetudinis magna vis ē.
Et de hac cōsuetudinis efficacia lo-
quunt̄ Cano. xxiij. q. i. c. Scisma. Et
extra de cōsuetudine. c. si. c. Cū tan-
to Tanto inquit grauiorā sunt pecca-
ta: q̄to diutius infelicē aiam detra-
nent alligatā. Et p̄ iuri. in autētico
Ut nulli iudicij liceat habere. col. iij.
Et. ff. de penis. l. Capitaliū. Et. C. de
epali audientis. l. nemo. Et. ff. ad ma-
cedomanū Et isti. de rerū diuisione. s.
pauonum. Cū ergo pctōr sit imbut⁹
et habituatus in mali: et difficile sit
mutare habitū. iō dānat. ¶ Scō rōne
obdurationsis. Quāto q̄s cōuersionē
tardat plus obdurat̄ in pctis p̄ quib⁹
non quertit̄ S. reg. Pctm̄ qd̄ per peni-
tentia nō dissoluit mox suo pondere
ad aliud trahit. Tertio rōne elōgatio-
nis Quāto quis in pctis morat̄: tan-
to se elongat a deo. Sed nō c̄versimī-
le: q̄ quis in vna hora vel momento ad
penitentia verā reuertat̄: q̄ per. l. an-
nos: vel circa in pctis fuit. Jō S. reg.
iij. Dialo. de S. uro romano q̄ p̄ue-
tus morte r̄ senio cōfectus in pctis in-
d ucijs petijt vsq; mane. Sed nō fuit
ei cōcessum Et de machario q̄ requis-
sunt a demone. Cur pauci saluantur
Qz inquit sperant in morte saluari
sic p̄crastinat̄ suam conuersionē. Et
reperiunt se deceptos.
¶ C. e. vi. i capite ic. De elemosyna.

Audistis quia
dictū est anti quis. Diliges
proximū tuū: odio
habebis inimicum tuum. Mar. v. fin
Tho. in cathena aurea. De triplici
amore hodie xp̄us loquit̄. Primo sui
proximi. Secundo sui. Tertio anime no-
stre. Apud antiquos fuit hec lex. q̄ nō
nisi amici diligerentur. Ego autē dico
vobis diligite inimicos vestros. Sec-
undum Criso. Inimici nostri possunt
considerari quatuor modis. ¶ P̄rio